

Sindsfyge, men for en væsentlig Deel ogsaa at fyldestgjøre Trangen til et Modtagelsessted for helbredelige, der ikke udenfor Anstalten kunne modtages nogetsteds, og foruden at enkelte af de særligt oprettede Modtagelsessteder for uhelbredelige Sindsfyge kun kunne antages at være interimistiske og kun bestemte til at virke, indtil en bedre Tilstand ved Opførelsen af den fælleds Anstalt kan tilveiebringes, ville saadanne Anstalter, om de end ved Siden af en fælleds Anstalt kunne være af Betydning som et Supplement, paa hvilket der ogsaa ved Bestemmelsen af den fælleds Anstalts Omfang og Virksomhed er gjort Regning, efter Justitsministeriets Formening ikke for noget Amts Bedkommende kunne træde istedetfor den fælleds Anstalt. Den Paastand, der i Mæret 1862 fremførtes af Roeskilde Amtsråd om, at de Amter, der selv havde bekostet Opførelsen af Daareanstalter, maatte erholde Løttelse i Bidraget til Omkostningerne ved Bordingborganstaltens Udvidelse, maa formeentlig antages at være frafalden ved Amtsrådets senere Tiltrædelse af det ovennævnte ubetingede Andragende om den snarlige Paabegyndelse af den fælleds Anstalts Udvidelse. Amtsrådet for Maribo Amt, som efter 1862 har faaet Tilladelse til at modtage Sindsfyge i en særegen Afdeling af den for Amtet opførte Arbejdsanstalt, har vel ikke tiltraadt det seneste Andragende fra Amtsrådernes Delegerede, men Justitsministeriet har kun meddeelt den omhandlede Tilladelse under den bestemte Forudsætning, at den ikke vilde stille sig hindrende for Amtets senere Deeltagelse i den paatænkte Udvidelse af den fælleds Sinds-

fygeanstalt. Denne Justitsministeriets Opfattelse er tiltraadt af Indenrigsministeriet, som har udtalt, at der ikke bør tilstaaes de omhandlede Amtskommuner enten fritagelse for at deeltage i Udgifternes Ligning eller Lempelse med Hensyn til Bidragene.

Medens Bestemmelserne i nærværende Paragraf om Fordelingen af Udgifterne saaledes ganske stemme overeens med de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 20de August 1853, ere derimod de her i Forslag bragte Regler om de fornødne Pengemidlers Tilveiebringelse afvigende fra de tilsvarende Bestemmelser i den nævnte Lov, som gif ud paa, at de fornødne Pengesummer skulde forskydes af Statskassen, men forrentes med 4 pCt. og tilbagebetales efterhaanden i Terminer, som af Kongen nærmere fastsættes. Finantsministeriet har nemlig ønsket, at Pengemidlerne denne Gang saavidt muligt tilveiebringes, uden at Staten kommer til at staae i Forklud derfor, og har derfor foreslaaet, at Pengene tilveiebringes paa den i nærværende Paragraf angivne Maade. Indenrigsministeriet har ikke fundet nogen Betænkelighed herved, og hellerikke Justitsministeriet kan finde noget mod denne Ordning at erindre.

ad § 4.

Med Hensyn til denne Paragraf skal Man indskrænke sig til den Bemærkning, at den ganske stemmer overeens med Indholdet af § 3 i Loven af 16de Februar 1856 angaaende Oprettelsen af en Anstalt til Ophold for uhelbredelige Sindsfyge i Nørrejylland.